

2. Cine mai mult va semăna,
Mai mult va şi secera.
O! Când mai mulţi s-ar învăţa,
C-asta-i adevăr aşa.
Ar lucra şi-ar răbda, Precum Domnul nostru vrea.

3. Precum stelele în cer sunt Şi strălucesc pe pământ. Așa cine-n lumea asta, De Domnul nu s-a lăsa. Cât va fi și-a trăi Ca stelele va luci.

4. O! Cât trebuie să râvnim, Fii lui Dumnezeu să fim. Chemarea noastră să căutăm, De ce pe pământ suntem. A căuta averea, Nu suntem noi aicea.

- 5. Ci mântuirea să căutăm, De-aceea aici suntem. Nu căutând la deșertăciuni, La pofte și-nșelăciuni. Că lumea și-averea Cu totul se va surpa.
- 6. Când noi Domnului vieţuim Şi Lui viaţa-I jertfim. Şi de nimic nu ne temem, Numa-n toate ne luptăm. Zi de zi cât am fi, El în ajutor ne-a fi.
- 7. De-aceea ai mei iubiţi fraţi, Pentru Domnul toate daţi. Şi ai Lui mădulari iubiţi Şi toţi ca copiii fiţi. Vă iubiţi cât trăiţi, Să puteţi fi fericiţi.
- 8. Fraţilor ce fericire, Când trăim în iubire. Că ea toată slăbiciunea, Nici nu o mai ia 'n seamă. Ea toate le rabdă Şi la vreme aşteaptă.
- 9. Iubirea să se-nmulţească,
 Şi-n fapte să-mplinească.
 Că asta ni se cuvine,
 Din noi la fiecine.
 Iubirea de-am avea, Ne-ntăreşte credinţa.
- 10. Cine deplin nu iubește, Moartea îl stăpânește. Și-a lui credință se pierde. Și-n toate greu îi merge, Rătăcind și căutând, Și nimica ne aflând.
- 11. De-acei treabă cu vrășmașul, Să luptăm în tot pasul. Că el la iubire bate, Ca să o poată scoate, Ca noi ai Tăi copii, Să nu Îţi putem sluji.
- 12. Cel ce cu toată inima, În Isus s-a bucura. Cu ce îi dă îi învoit, Acela e fericit. Acela va avea Până-n veac fericirea.